

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

El país no millora

Tot segueix com quan regnava el cabdill Toni Martí

Cinc mesos després de les eleccions generals ningú podrà dir que estem millor que fa un any. Aquest podria ser el resum dels primers mesos del govern liberal-conservador de Xavier Espot.

En declaracions al BonDia (edició del 26 d'agost, pàg. 8 i 9) el cap de Govern Xavier Espot explicava que "hi ha hagut tasca de continuïtat però s'han iniciat nous projectes". Però no els explicava pas.

Tot segueix com abans, quan regnava el cabdill Toni Martí. Amb una sola diferència: el cap de Govern és ara presoner dels seus aferrissats adversaris de la legislatura anterior, els liberals. I per això ha de dir que en els primers dies "s'han teixit complicitats" amb els seus grans detractors de la campanya.

S'escolten veus, pròximes al govern actual, que volen convèncer que no hi havia –no hi ha– alternativa, que no es podia –no es pot– fer res diferent al que s'ha estat fent durant vuit anys i que es continua fent en aquests primers mesos de govern liberal-conservador.

Val a dir que sempre esdevé perillós insistir que no hi havia alternativa, que no es podia haver fet res de diferent del que s'està fent.

Per a rebatre aquella sonsònica cal recordar algunes obvietats.

En primer lloc perquè qualsevol objectiu –reducció del dèficit, reforma de la funció pública, reforma de la Seguretat Social– es pot aconseguir, sempre, mitjançant diferents combinacions

d'elements, fet que obliga a triar. En segon lloc perquè dir que no hi ha més remei que fer el que es fa, que és inevitable, és negar llibertat al que adopta la que diu ser l'única decisió possible.

I aquí no valen aquelles frases "buides", per tapar-ho tot, com "és de sentit comú" o "és el més raonable". I sí, a més a més, aquesta decisió no agrada només es podria intentar explicar que, tanmateix, s'ha adoptat perquè hi ha una altra instància

---

Negar l'existència d'altres opcions és negar l'evidència democràtica

---

"superior" que ha obligat a fer-ho, la qual cosa qüestiona prou seriosament l'autonomia democràtica del país.

En tercer lloc, perquè, clar i ras, no és veritat. Es podien haver adoptat altres mesures.

Dins dels marges de llibertat relativa que ens imposa el sistema econòmic globalitzat en el qual ens hem de moure, hem de dir que hi havia opcions.

Es podien haver adoptat altres mesures, guiades per una altra visió dels interessos en conflicte i que, fins i tot obtenint resultats econòmics semblants, haguessin repartit els sacrificis de manera socialment diferent.

Negar l'existència d'opcions és negar l'evidència democràtica.

Hi havia i hi ha alternatives.

El govern fa el que fa –o no fa el que no fa– perquè creu que era el millor però, evidentment, es podien haver fet altres coses que haguessin conduït a un resultat diferent i, per alguns, millor que l'actual.

El país necessita créixer, generar nous ingressos que les polítiques actuals, d'austeritat selectiva i immobiliària, no són capaces de generar. I per això calen condicions prèvies en termes d'estabilitat, confiança, rendibilitat, però també mesures que empenyin el creixement de l'economia.

Sobre aquesta qüestió els progressistes tenim una posició prou clara: si no es fa alguna cosa diferent del que s'està fent i dient fins ara, si no es rectifica, si no s'adopten mesures de veritat i no pas cosmètiques per a fomentar el creixement en contra de la lògica impersonal de l'austeritat, res no ens podrà garantir que la recessió pugui finalitzar enguany.

Hi ha moltes reformes pendents, començant per recuperar un clima polític de confiança. Hi ha hagut massa confrontació per sistema, la negació de la realitat com a mètode i la manca de reacció del poder, que havia de ser contundent i inequívoca.

Per exemple, el desenvolupament econòmic no pot continuar basant-se sobre l'explotació indiscriminada dels nostres recursos naturals i mediambientals.

I mentre teixeixen "complicitats" entre ells no tenen temps de treballar-hi.